

فرم موسیقی

ای. و. اسپاسبین

مسعود ابراهیمی

سرشناسه	: اسپاسبین، ایگور ولادیمیروویچ، ۱۹۰۰ - ۱۹۵۴ م. (Sposobin, I. V. (Igor Vladimirovich))
عنوان و نام پدیدآور	: فرم موسیقی / ای. واسپاسبین؛ مسعود ابراهیمی.
مشخصات نشر	: تهران: هم آواز، ۱۳۸۸.
مشخصات ظاهری	: ۳۶۰ ص.
شابک	: ۹۷۸-۶۰۰-۹۱۳۷۷-۳-۲
وضعیت فهرست‌نویسی	: فیپا
یادداشت	: عنوان اصلی: Музыкальная Форма: учебник общего курса анализа.
موضوع	: موسیقی - فرم.
شناسه افزوده	: ابراهیمی، مسعود، ۱۳۴۳ - مترجم
رده‌بندی کنگره	: ۱۳۸۸ ۴ف۵الف/MT۵۸
رده‌بندی دیوبی	: ۷۸۱/۸
شماره کتاب‌شناسی ملی	: ۱۹۶۳۰۹۳

فرم موسیقی

نویسنده: ای. و. اسپاسبین • مترجم: مسعود ابراهیمی

آماده سازی و امور فنی پیش از چاپ: هامان
چاپ چهارم: زمستان ۱۴۰۰ • شمارگان: ۱۰۰۰
لیتوگرافی: افست گرافیک • چاپ: علوی •

شابک ۹۷۸-۶۰۰-۹۱۳۷۷-۳-۲ ISBN: 978-600-91377-3-2

نشر هم آواز: تهران، خیابان انقلاب، بین بهار و پیچ شمیران، پلاک ۴۰۰
طبقه دوم، شماره ۷، کد پستی: ۱۱۴۸۸۷۳۸۳۶
تلفن: ۷۷۶۱۲۶۸۲ - ۷۷۶۱۲۹۲۱ - ۰۲۱

nashrehamaavaz

info@hamaavaz.com

تمامی حقوق این اثر برای ناشر محفوظ است. تکثیر یا تولید مجدد به هر شکلی بدون اجازه ناشر ممنوع است.

فهرست

۱۳	مقدمه‌ی چاپ دوم
	مقدمه. اصول کلی فرم موسیقایی
۱۷	۱- تعریف
۱۸	۲- قابلیت تفکیک پذیری فرم. سزور و نشانه‌های آن. ساختمان
۱۹	۳- عناصر اصلی موسیقی و عملکرد آن‌ها در فرم. ملودی. تم
۲۶	۴- هارمونی
۳۰	۵- ریتم به معنای محدود و وسیع کلمه. تناسب
۳۱	۶- فونکسیون بخش‌ها در فرم
۳۲	۷- انواع بیان، متناسب با فونکسیون ساختمان‌ها در فرم. نوع اکسپوزیسیونی بیان
۳۴	۸- نوع میانی بیان
۳۶	۹- انواع خاص نوع میانی بیان: رابط‌ها و پردیکت (Predict) ها
۳۹	۱۰- نوع پایانی بیان
۴۰	۱۱- نوع بیان در مقدمه‌ها
۴۳	۱۲- اصول گسترش در فرم موسیقی، سیستم کلی آن‌ها
۴۳	۱۳- اولین اصل - تکرار
۴۵	۱۴- دومین اصل - تکرار تغییر یافته
۴۶	۱۵- سومین اصل - دولپمان
۴۸	۱۶- چهارمین اصل - کنتراست اشتقاقی
۴۹	۱۷- پنجمین اصل - کنتراست تقابل
۴۹	۱۸- مناسبات فونکسیون بخش‌ها، انواع بیان و قواعد
۵۰	۱۹- شیوه‌های دگرگون سازی ساختمان‌های ملودیک - تماتیک. کارکرد تماتیک
۵۴	۲۰- تقسیم بندی فرم‌ها به هموفونیک و پلی فونیک

بخش اول

فرم‌های هموفونیک

فصل اول. پریود با ساختار ساده. اجزاء پریود

۵۵	۲۱- تعریف. پریود و جمله	
۵۵	۲۲- ویژگی‌های کلی پریود. مناسبات ملودیک - تماتیک	
۵۷	۲۳- هارمونی پریود یک تنالیت‌ای	
۵۸	۲۴- پریود مدولاسیون‌کننده	
۶۰	۲۵- ساختار پریود ساده‌ی دو جمله‌ای. پریود سه جمله‌ای و پریود غیرقابل تقسیم به جمله.	
۶۲	۲۶- عناصر کوچک‌تر فرم، به ویژه پریود: فراز	
۶۴	۲۷- موتیف. سوب‌موتیف	
۶۷	۲۸- شباهت و تفاوت در ارتباط با تفکیک‌شدگی و پیوستگی	۱۳
۶۸	۲۹- ساختار پریودیک. تضادهای ساختاری: تجمیع و تقسیم	
۷۱	۳۰- پریودهایی با ساختار غیرمربعی.	
۷۴	معرفی آثار برای تحلیل	۱۷

فصل دوم. الف - شکل‌های پیچیده‌ی پریود. پریود به صورت یک فرم مستقل.

۷۶	۳۱- پریودهای بزرگ و مرکب	۱۸
۷۸	۳۲- پریود با جمله‌های نامساوی. گسترش درونی.	۱۹
۸۳	۳۳- مکمل	۲۶
۸۴	۳۴- تلخیص	۳۰
۸۵	۳۵- تداخل. کادانس تداخلی	۳۱
۸۶	۳۶- برگشت در پریود	۳۲
۸۷	۳۷- پریود - فرم مستقل	۳۴
۸۸	۳۸- مقدمه و کُدا	۳۶

ب - ترانه‌ی محلی روسی

۸۸	۳۹- پاره‌ای ویژگی‌های ملودیک	۴۳
۹۰	۴۰- مُد	۴۵
۹۱	۴۱- وجه تماتیک و ساختاری	۴۶
۹۵	معرفی آثار برای تحلیل	۴۸

فصل ۳- فرم دوتایی ساده

۹۶	۴۲- تعریف. طرح کلی	۴۹
		۵۰
		۵۴

۹۸	۴۳- راه‌های گسترده فرم
۹۸	۴۴- بخش اول فرم دوتایی
۹۹	۴۵- فرم دوتایی برگشت دار. بخش دوم. میانی
۱۰۰	۴۶- فرم دوتایی برگشت دار. بخش دوم. برگشت
۱۰۳	۴۷- بخش دوم به‌طور کلی
۱۰۴	۴۸- فرم دوتایی بدون برگشت
۱۰۶	۴۹- فرم دوتایی به‌طور کلی
۱۰۷	۵۰- تکرار بخش‌ها
۱۰۷	۵۱- مقدمه و خاتمه برای فرم دوتایی
۱۰۷	۵۲- حوزه کاربرد فرم دوتایی
۱۰۸	معرفی آثار برای تحلیل

فصل ۴- فرم سه‌تایی ساده

۱۰۹	۵۳- تعریف. طرح کلی
۱۱۲	۵۴- بخش اول فرم سه‌تایی ساده
۱۱۳	۵۵- بخش دوم فرم سه‌تایی ساده‌ی یک تمی - میانی
۱۱۴	۵۶- بخش سوم فرم سه‌تایی - برگشت
۱۱۶	۵۷- برگشت کاذب
۱۱۶	۵۸- برگشت استاتیک و دینامیک در فرم دوتایی و سه‌تایی
۱۲۰	۵۹- فرم سه‌تایی ساده با بخش میانی کنتراست کننده
۱۲۱	۶۰- فرم سه‌تایی به‌طور کلی، ابعاد آن
۱۲۲	۶۱- تکرار بخش‌ها
۱۲۳	۶۲- مقدمه و کُدا
۱۲۳	۶۳- حوزه‌ی کاربرد فرم سه‌تایی ساده
۱۲۳	معرفی آثار برای تحلیل

فصل ۵- فرم سه‌تایی مرکب

۱۲۵	۶۴- تعریف. طرح کلی. اهمیت کنتراست
۱۲۵	۶۵- چگونگی کنتراست میان بخش‌های کناری و میانی
۱۲۸	۶۶- فرم سه‌تایی مرکب با تریو. بخش اول
۱۲۹	۶۷- بخش دوم - تریو
۱۳۱	۶۸- بخش سوم - برگشت
۱۳۱	۶۹- فرم سه‌تایی مرکب با بخش میانی - اپیزود
۱۳۲	۷۰- مقدمه و کُدا در فرم سه‌تایی مرکب

۱۳۳	۷۱- فرم سه - پنج تایی مرکب
۱۳۳	۷۲- فرم، بینابین سه تایی ساده و مرکب
۱۳۴	۷۳- حوزه‌ی کاربرد فرم سه تایی مرکب
۱۳۴	بخش تکمیلی برای فصل‌های ۳ تا ۵. حوزه‌ی کاربرد فرم‌های دو تایی و سه تایی
۱۳۷	۷۴- نکته‌های کلی
۱۳۷	۷۵- موسیقی حرکت موزون
۱۳۷	۷۶- مارش
۱۳۸	۷۷- موسیقی آوازی
۱۳۹	۷۸- آثار سازی مختلف
۱۴۰	معرفی آثار برای تحلیل

فصل ۶- تم و واریاسیون (فرم واریاسیونی)

۱۴۲	۷۹- تعریف. طرح کلی
۱۴۲	۸۰- واریاسیون روی باس اُستیناتو
۱۴۳	۸۱- واریاسیون‌های سخت. تم آن‌ها
۱۴۴	۸۲- شیوه‌های واریاسیون
۱۴۶	۸۳- ترتیب قرارگیری واریاسیون‌ها
۱۴۶	۸۴- مثالی از واریاسیون‌های سخت (آرنامنتال)
۱۵۰	۸۵- شیوه‌های گسترش پیوسته در فرم واریاسیون
۱۵۱	۸۶- واریاسیون‌های آزاد
۱۵۲	۸۷- «توده‌های سمفونیک» شومان
۱۵۳	۸۸- نوع جدیدی از واریاسیون، به کار گرفته شده توسط م. گلینکا
۱۵۴	۸۹- «کُر پارسه» گلینکا
۱۵۷	۹۰- واریاسیون دوتایی
۱۵۷	۹۱- حوزه‌ی کاربرد فرم‌های واریاسیون
۱۵۸	معرفی آثار برای تحلیل

فصل ۷- روندو

۱۵۹	۹۲- تعریف. طرح کلی
۱۶۱	۹۳- منشاء روندو، نام بخش‌های آن. چگونگی محتوا
۱۶۲	۹۴- روندوی قدیمی (کوپلتی)
۱۶۲	۹۵- بخش اصلی
۱۶۲	۹۶- اپیزودها
۱۶۳	۹۷- روندوی کلاسیسیزم تکامل یافته (روندوی ساده)

۱۶۵	۹۸- تکامل بعدی روندو در قرن نوزدهم
۱۶۶	۹۹- فرم‌های دوبل
۱۶۶	۱۰۰- حوزه‌ی کاربرد روندو
۱۶۷	معرفی آثار برای تحلیل

فصل ۸- فرم سونات

۱۶۸	۱۰۱- تعریف. طرح کلی
۱۶۸	۱۰۲- ویژگی کنتراست اصلی تم‌ها
۱۷۲	۱۰۳- اکسپوزیسیون. بخش اصلی
۱۷۴	۱۰۴- بخش رابط
۱۷۶	۱۰۵- بخش فرعی
۱۷۹	۱۰۶- بخش خاتمه
۱۸۰	۱۰۷- دولپمان. مضمون تماتیک
۱۸۲	۱۰۸- دولپمان. مناسبات هارمونیک
۱۸۴	۱۰۹- دولپمان. ساختار
۱۸۵	۱۱۰- برگشت، نقش آن. نوع ساده
۱۸۵	۱۱۱- برگشتها با تغییرات مختلف
۱۸۷	۱۱۲- کُدا
۱۸۸	۱۱۳- مقدمه‌ی فرم سونات
۱۸۹	۱۱۴- تغییر شکل فرم سونات. فرم سونات بدون دولپمان
۱۹۱	۱۱۵- تغییر شکل فرم سونات. اولین بخش کنسرت
۱۹۲	۱۱۶- حوزه‌ی کاربرد فرم سونات
۱۹۴	معرفی آثار برای تحلیل

فصل ۹- روندو - سونات

۱۹۶	۱۱۷- تعریف. طرح کلی
۱۹۷	۱۱۸- اکسپوزیسیون. بخش اصلی
۱۹۷	۱۱۹- بخش رابط
۱۹۸	۱۲۰- بخش فرعی و تکرار بخش اصلی
۱۹۸	۱۲۱- اپیزود میانی. بخش رابط
۱۹۹	۱۲۲- برگشت
۲۰۰	۱۲۳- کُدا
۲۰۰	۱۲۴- آوردن دولپمان در روندو - سونات
۲۰۱	۱۲۵- حوزه‌ی کاربرد فرم روندو - سونات

۲۰۱	معرفی آثار برای تحلیل
	فصل ۱۰- فرم دو تایی قدیمی و فرم سونات قدیمی
۲۰۲	۱۲۶- فرم دو تایی قدیمی، شکل کلی آن
۲۰۳	۱۲۷- بخش اول
۲۰۴	۱۲۸- بخش دوم
۲۰۵	۱۲۹- حوزه‌ی کاربرد
۲۰۵	۱۳۰- فرم سونات قدیمی
۲۰۶	۱۳۱- بخش اول. اکسپوزیسیون
۲۰۸	۱۳۲- بخش دوم - دولپمان - برگشت
۲۰۸	۱۳۳- حوزه‌ی کاربرد فرم سونات قدیمی
۲۰۸	۱۳۴- پیدایش برگشت کامل
	بخش تکمیلی فصل ۱۰
۲۰۹	۱۳۵- توصیف مختصر حرکات موزون مهم قدیمی
۲۱۰	معرفی آثار برای تحلیل

فصل ۱۱- فرم‌های دوره‌ای (سیکلک)

۲۱۱	۱۳۶- تعریف
۲۱۱	۱۳۷- سوئیت قدیمی. پارتیتا
۲۱۲	۱۳۸- سیکل سونات. سونات، تریو، کوارتت و الی آخر. سمفونی
۲۱۲	۱۳۹- سیکل سونات سه قسمتی
۲۱۴	۱۴۰- سیکل دو قسمتی
۲۱۵	۱۴۱- سیکل چهار قسمتی
۲۱۷	۱۴۲- ارتباط‌های تماتیک قسمت‌های سیکل
۲۲۰	۱۴۳- سیکل سونات‌های چند قسمتی
۲۲۰	۱۴۴- سوئیت جدید.
۲۲۱	معرفی آثار برای تحلیل

فصل ۱۲- ارتباط میان فرم‌های مختلف و فرم‌های مختلط

۲۲۵	۱۴۵- ارتباط میان فرم‌های مختلف
۲۲۵	۱۴۶- فرم‌های چند قسمتی قرینه
۲۲۵	۱۴۷- فرم‌های مختلط. فانتزی. راپسودی

فصل ۱۳- فرم‌های آوازی

۲۳۰	۱۴۸- تعریف
۲۳۰	۱۴۹- سخن‌گزاری (دکلامه) موسیقایی
۲۳۱	۱۵۰- انواع سخن‌گزاری (دکلامه) موسیقایی
۲۳۳	۱۵۱- اصول کلی فرم‌های آوازی. برگشتها
۲۳۴	۱۵۲- کاربرد فرم‌های عمومی در موسیقی آوازی
۲۳۶	۱۵۳- پاره‌ای جزئیات فرم‌های آوازی
۲۴۱	۱۵۴- آپرا
۲۴۲	۱۵۵- دو نوع اصلی آپرا
۲۴۲	۱۵۶- اپرای متشکل از بخش‌های جداگانه
۲۴۳	۱۵۷- رچیتاتیف
۲۴۳	۱۵۸- آریا. آریتا
۲۴۳	۱۵۹- صحنه
۲۴۴	۱۶۰- انواع خاص آریا
۲۴۴	۱۶۱- کلاوتینا
۲۴۴	۱۶۲- آریوزو
۲۴۴	۱۶۳- قطعات سلو با نام‌های دیگر
۲۴۴	۱۶۴- آنسامبل‌ها (دوئت، تریو و الی آخر)
۲۴۵	۱۶۵- کُر
۲۴۵	۱۶۶- فینال
۲۴۵	۱۶۷- موسیقی سازی در آپرا: اوورتور، مقدمه، پرلود، آنتراکت، اینترمتسو و الی آخر. بالت
۲۴۶	۱۶۸- اپرا و آکت‌های آن به‌طور کلی
۲۴۷	۱۶۹- لایت موتیف
۲۴۸	۱۷۰- درام موسیقایی
۲۴۹	۱۷۱- صحنه در درام موسیقایی
۲۴۹	۱۷۲- درام موسیقایی روسی
۲۴۹	۱۷۳- آراتوریو. پاسیون
۲۴۹	۱۷۴- کانتات
۲۵۰	۱۷۵- موت. مادریگال
۲۵۰	۱۷۶- کُرال
۲۵۰	۱۷۷- فرم‌های آوازی مجلسی. ترانه
۲۵۱	۱۷۸- رُمانس
۲۵۱	۱۷۹- بالاد
۲۵۱	۱۸۰- دیگر فرم‌های مجلسی برای سلو

۲۸۹	۲۰۳- کائِن دوتایی
۲۹۰	۲۰۴- کائِن های پایان پذیر و پایان ناپذیر
۲۹۱	۲۰۵- حوزه‌ی کاربرد ایمیتاسیون کانونیک
۲۹۵	معرفی آثار برای تحلیل
	فصل ۱۷- فوگ
۲۹۶	۲۰۶- تعریف، طرح کلی
۲۹۷	۲۰۷- اکسپوزیسیون
۲۹۸	۲۰۸- کنترسوژه
۲۹۸	۲۰۹- رابط
۲۹۸	۲۱۰- ترتیب ورود بخش‌ها
۲۹۹	۲۱۱- محدوده‌ی اکسپوزیسیون
۲۹۹	۲۱۲- اجراهای تکمیلی، کنتر اکسپوزیسیون
۳۰۰	۲۱۳- بخش میانی
۳۰۰	۲۱۴- برگشت و گدا
۳۰۰	۲۱۵- اینترمدیا
۳۰۱	۲۱۶- استرتو
۳۰۲	۲۱۷- فوگ های دوتایی
۳۰۴	۲۱۸- فوگ های سه تایی و چهار تایی
۳۰۴	۲۱۹- نوشتن طرح فوگ
۳۰۵	۲۲۰- فوگت و فوگاتو
۳۰۵	۲۲۱- حوزه‌ی کاربرد
	بخش تکمیلی برای بخش دوم، سایر فرم‌های مهم پُلی فونیک
۳۰۷	۲۲۲- اینونسیون
۳۰۸	۲۲۳- کارکردهای کُرال
۳۰۸	۲۲۴- پرلودها
۳۰۹	۲۲۵- واریاسیون‌ها
۳۰۹	۲۲۶- ریچرکار، کانتسون، توکاتا
۳۱۰	۲۲۷- پُلی فونی در فرم‌های مختلف
۳۱۰	معرفی آثار برای تحلیل
۳۱۳	پیوست

به اجزاء تم‌هایی که پیش‌تر ارایه شده‌اند، عناصر جدیدی را می‌توان به طور متوالی اضافه کرد:

یا به طور هم‌زمان:

از تم اصلی با ادامه‌ی جدیدی که باز هم از خود تم اخذ شده است (افزایش)

۱۶- اصل چهارم - کنتراست مشتق شده

تغییرات اعمال شده در تم، هنگام کار مجدد روی آن، می‌تواند تا آن حد قابل ملاحظه باشد که منجر به ایجاد کنتراست مشتق شده^۳ شود، یعنی تبدیل تم مبداء به تم جدید. کنتراست میان تم مبداء و تم جدید، ممکن است معتدل باشد:

مثال ۱-۳۷ بتهوون، سونات اپوس ۲، شماره ۱، قسمت اول

۳- مفهوم «کنتراست مشتق شده» ممکن است به طور وسیع‌تری تعبیر شده و به تکرار تغییر یافته و دولیمان نیز تعمیم یابد؛ زیرا این اصل‌ها، کم و بیش، بیان جدیدی به بن‌مایه‌های موسیقایی اولیه می‌بخشند. طبقه‌بندی پدیده‌های هنر اغلب تا اندازه‌ای مشروط است.

مثال - بخش اصلی، از اولین قسمت سمفونی چهارم چایکوفسکی.
در ارائه‌ی یک تم، امکان کنتراست تقابلی عناصر از لحاظ کاراکتر متفاوت نیز، وجود دارد (بتهوون، سونات اپوس ۳۱ شماره ۲، قسمت اول).
ب- میانه‌ی فرم می‌تواند فقط نوع میانی بیان، توأم یا دولپیمان، داشته باشد (مثال ۱۸ را ببینید). اما در آغاز یا در داخل میانه‌ی فرم، می‌تواند تکه‌هایی که دارای نوع اکسپوزیسیونی بیان است، آورده شود (پیوست ۴، بخش دولپیمان را ببینید).
تمام بخش میانه، یا بخش بزرگی از آن، در صورت ایجاد کنتراست با بخش‌های پیرامونی، می‌تواند نوع اکسپوزیسیونی بیان را به دست آورد.
ب- بخش رابط، اغلب از توالی نوع پایانی و میانی بیان، تشکیل شده است (بتهوون. سمفونی اول، قسمت اول، میزان‌های ۲۱-۴۰، Allegro Con brio).
ت- برگشت می‌تواند به‌طور کامل، دارای نوع اکسپوزیسیونی بیان باشد (چایکوفسکی، «فصل‌ها»، اپوس ۳۷ bis شماره‌ی ۶ «ژوئن» میزان‌های ۳۰-۲۱).
در برگشت، عناصر نوع میانی بیان می‌توانند در تلفیق با دولپیمانی بودن، گنجانده شوند (بتهوون. سمفونی اول، قسمت اول، میزان‌های ۱۹۳-۱۶۶). این، به ویژه، متعلق به برگشت‌های بزرگ است.
ث- بخش پایانی، چنانکه از نامش پیداست، می‌تواند دارای نوع پایانی بیان باشد. اما در بخش پایانی، به‌ویژه با ابعاد بزرگ، اغلب خصوصیات میانی - دولپیمانی و خود نوع پایانی بیان، تلفیق می‌شوند (بتهوون. سونات، اپوس ۵، قسمت اول، ۶۰ میزان آخر).
در مثال‌های ارائه شده کمتر از اصول گسترش یاد شد. این مسئله به این دلیل انجام گرفت، که آن‌ها دارای نقش گسترده‌تری هستند و بدون وابستگی مستقیم به فونکسیون ساختمان‌ها به کار می‌روند و اغلب فقط دولپیمان با موقعیت میانی در فرم و همچنین نوع میانی بیان در ارتباط است.

۱۹- شیوه‌های دگرگون سازی ملودیک - تماتیک. کارکرد تماتیک

برای گسترش مقدماتی تم در همان اولین بیان، برای تکرار تغییر یافته‌ی آن، برای دولپیمان و سرانجام برای بیرون آوردن تم جدید، ردیفی از شیوه‌های دگرگون سازی وجود دارد. مجموع این شیوه‌ها کارکرد تماتیک نامیده می‌شود زیرا برای گسترش و پرورش عناصری که اهمیت تماتیک دارند به کار گرفته می‌شوند. اکثر این شیوه‌ها، معمولاً در ساختمان‌های ملودیک - تماتیک نسبتاً کوتاه و مشخص به کار می‌روند زیرا تشخیص آنها توسط گوش راحت‌تر است.
هر عنصر می‌تواند، هم مستقیماً پس از ارائه‌ی اولیه‌اش و هم دیرتر، در گسترش بعدی، در معرض دگرگونی قرار گیرد.
شیوه‌های دگرگون سازی از این قرارند:

الف - تزئین ملودیک با استفاده از صداهای غیر آکوردی مجاور، و همچنین صداهای آکوردی جدید:

مثال ۳۸ موتسارت، سونات برای پیانو، شماره‌ی ۱۲، قسمت اول

Andante grazioso
در ابتدا

واریاسیون

پ- معکوس، یعنی دادن جهت مخالف به فواصل:

مثال ۴۱ بتهوون، سمفونی شماره ۲، قسمت اول

Allegro con brio

معکوس اغلب دقیق نیست و با کشیدگی یا فشردگی فواصل تلفیق می‌شود:

مثال ۴۲-۱ موتسارت، سونات شماره ۴، قسمت دوم

Andante cantabile

مثال ۴۲-۲ بتهوون، سمفونی ۵، قسمت اول

Allegro con brio

فشرده

کشیدگی

معکوس و کشیدگی

نوع آمیخته

معکوس آن

ت- افزایش، یعنی بیشتر شدن ارزش‌های زمانی (۲ برابر، ۴ برابر و ...). افزایش اغلب کاملاً دقیق نیست:

مثال ۴۳-۱ برودین، سمفونی ۲، قسمت اول

Allegro

مثال ۴۳-۲ شوبرت، سمفونی دو ماژور قسمت اول

Andante

مثال ۴۳-۳ لیست، سونات سی مینور

Allegro energico

در تکرار مختصر عنصری از اولین جمله، در جمله‌ی دوم:

مثال ۴۷ بتهوون، سونات اپوس ۲، شماره ۱، قسمت دوم

در تکراری که با تزئین، یا با انتقال به ارتفاعی دیگر، یا با یک هارمونی دیگر و غیره تغییر یافته است (مثال‌های ۳۳ و ۵۶-۱ را ببینید). و سرانجام، در صورت عدم وجود تکرار، معمولاً کاراکتر ملودیک - تماتیک و شکل بافت، بدون ایجاد کنتراست قابل توجه، حفظ می‌شود (مثال‌های ۴۸ و ۵۶-۳ را ببینید). در این مورد توضیحات بیشتر در بحث ۲۶ آمده است.

چنانچه جمله‌ی دوم، بخش بزرگی از جمله‌ی اول را تکرار کند، در آن صورت اغلب هر دو جمله، اوج ملودیک یکسان دارند و نقطه‌ی اوج اصلی وجود ندارد (مثال ۱۶ را ببینید). اما اغلب، بخش کوچکی تکرار می‌شود که این مسئله امکان ایجاد اوج اصلی پرپود^۱ را، در دومین جمله، فراهم می‌کند. محل معمول نقطه‌ی اوج، نزدیک به انتهای پرپود است. به طور تقریبی در حول وحوش $\frac{1}{3}$ یا $\frac{1}{4}$ آخر (مثال ۴۷ را ببینید).

اوج در دومین جمله، با ایجاد افزایش هیجان، سبب وحدت بیشتر گسترش ملودیک می‌شود.

پرپودهایی دیده می‌شوند که با اوج اصلی خود آغاز می‌شوند. (مثال ۱۰ را ببینید).

در تعدادی از پرپودها، نقطه‌ی اوج در پایان بوجود می‌آید، در چنین مواردی ممکن است تعادل عمومی کم به نظر بیاید، چیزی که با اهداف هنری، برای گسترش فرمی که این پرپود در آن قرار دارد، مورد استفاده قرار می‌گیرد (مثال ۲-۱۰۶ را ببینید).

۱- اغلب نقطه‌ی اوج، روی درجه‌ی VI (سوم سوپدومینانتی) دیده می‌شود، یا، دست کم، مشارکت آشکار این درجه، در ایجاد تکه‌ی اوج دار ملودی.

مرکز موسیقی بتهوون شیراز

